

+++++
LA CECILIA KRANT
+++++

Postkantoor

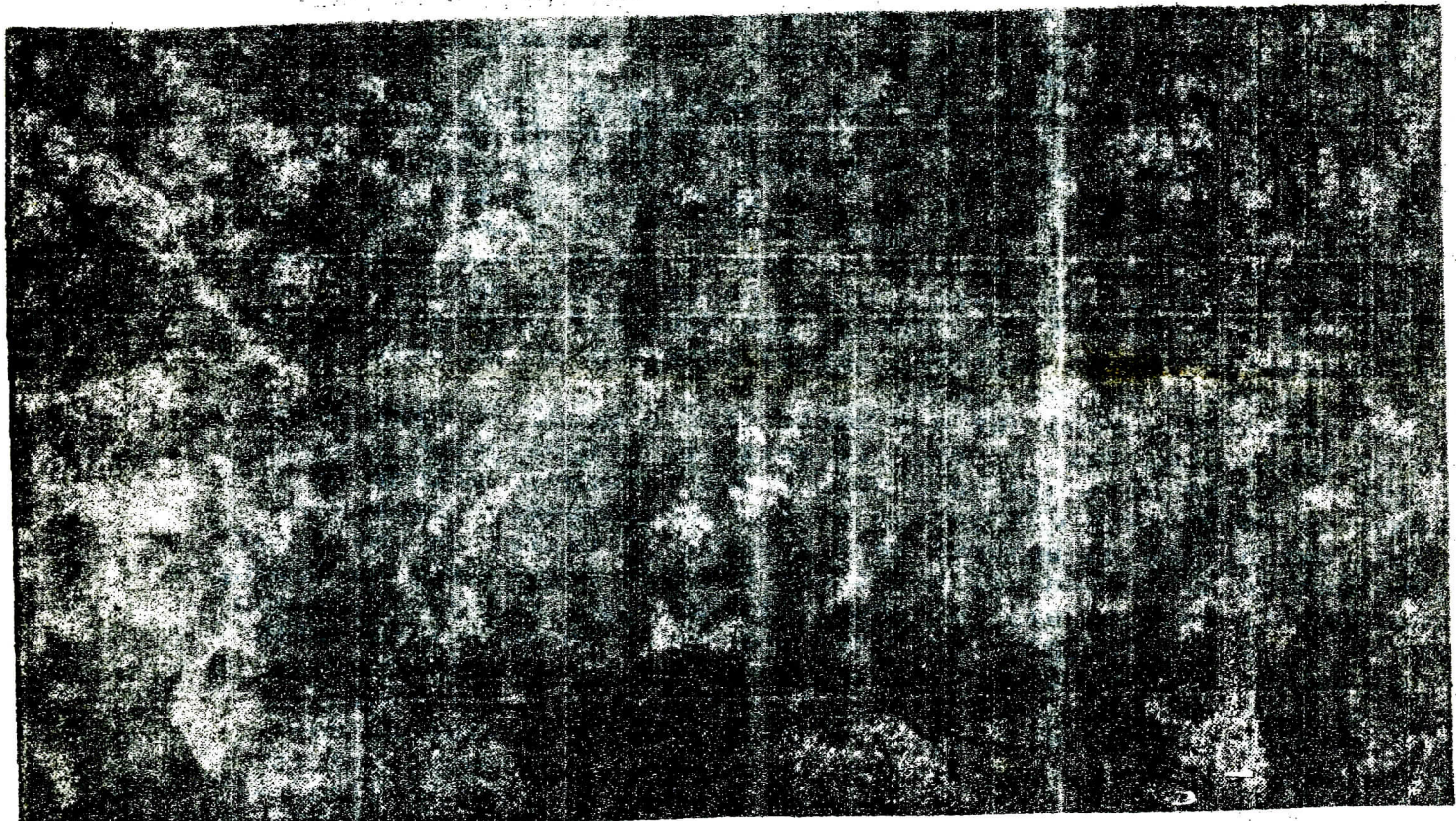
300

Veertiendaagse krant van LA CECILIA
"Anarchistisch Kollektief"
met berichtgeving over de
aktiviteiten

ONBEKEND BIJ DE
NAAMAFGEVERING
TEJAVT
V ONNOONI

2e jaargang n° 2

V.U. Luc Vanheerentals
Lakenweverstraat 6, Leuven

Terroristen ?

Duizenden Fiat-arbeiders woonden een vakbondsmeting bij in het sportpaleis van Turijn, om te protesteren tegen het ontslag van 51 arbeiders, door Fiat aan de dijk gezet om het terrorisme in de fabriek te bestrijden. Ook is er een aanwervingstop ingevoerd voor alle 150 Italiaanse Fiat-fabrieken, zolang de sociale onrust daar aanhoudt. Volgens hun collega's zijn de 6) geen terroristen, maar wel actief in stakingsacties. Onderhandelingen tussen de vakbonden en Fiat-baas Agnelli hebben nog niets opgeleverd.

ADRES LA CECILIA; LAKENWEVERSTRAAT 6, LEUVEN
(zijstraat Naamsestraat en Hogeschool-
plein tegenover Universiteitshallen)

Hallo, al dan niet gelijkdenkenden.

Het tweede nummer van deze eerste jaargang is uit. Van nu af zit "LA CECILIA" in ieders gedachten, ligt op elke welingelichte tong. Voor diegenen die - uiteraard door omstandigheden - tot hiertoe verhinderd geweest zijn om met "LA CECILIA", het Leuvens anarchistisch kollektief, kennis te maken, zal ik nu bescheiden ogen haar grootsheid of enkele vierkante centimeters vast te leggen, samen te ballen.

Zij is anarchistisch. N.a.w. zij hangt een "anarchisme" aan. En waarin verschilt nu anarchisme van anarchie? In die zin: anarchie (komt van het Grieks 'an arché': zonder heersende faktor) is de totale chaos. Meer heeft hierover in feite niet gezegd te worden! Anarchisme daarentegen beoogt de horizontalisering van de maatschappij. Voor sommigen betekent die gemeenschap een komane, voor anderen gebeurt het binnen de landsgrenzen, en nog anderen doelen op een wereldanarchisme. Goed, horizontalisering dus. Waaronder precies, want daar zit het heet toch. Siempel, omdat de rechte horizontale niet alleen in fysische en wiskundige wetenschappen, maar ook op politiek en sociaal vlak - politiek heeft hier niks met partijen te maken, da's duidelijk - de perfecte en ideale structuur is.

Anarchisme wordt soms ook nog "vrij socialisme" genoemd. Deze naam omvat 2 konkrete richtingen binnen onze ideologie: de onmisbare en onderwaardeerde, verwaarloosde vrijheid, en de gelijkschakeling op elk gebied van elk individu. Het zou ongetuist zijn om dieper op deze ingesteldheid in te gaan. Immers, iedereen wordt geacht een eigen mening te hebben over anarchisme. 2 identieke ideologiën bestaan niet. Om er andere ook daarom ontkennen wij het statuut van partij. "LA CECILIA" begrijpt wel dat het onmogelijk is een volledig partijprogramma op te stellen, waarmee iedereen akkoord gaat.

Op een discussie-avond met het kollektief - zowel de discussies als de toetreding tot de groep is volledig vrijblijvend - komen veelal de meest uiteenlopende argumenten tegenover elkaar te staan. Op voorwaarde dat je een beetje geïnteresseerde praat verkoopt, stimuleert en scherpt zo'n gesprek je visie. En het meest wijze dat je kunt doen is, naast dit krantje regelmatig te lezen, eens een bijeenkomst bij te wonen. Dit krantje, dat je overigens gratis in de bus krijgt, bevat het volgende, hoeen we: een blik op de toekomst (wat wé van plan zijn, welke activiteiten er op het programma staan), een terugblik op het verleden (verslagen over wat georganiseerd werd), een tekst over een aktueel probleem en soms een bespreking van een plaat, film, boek. Het is interessant voor de lezer dit te weten, want hij wordt vriendelijk doch met handring verzocht ons ook eens kennis en stencil van zijn pennevrucht aangaande bovenstaande onderwerpen te laten nemen. Het verschijnt dan in ons zonnig krantje. Hij mag zijn artikels binnenspeuren in de bibliotheek/ drukkertij/ sekretariaat - in spé, lakeweeverstraat 6. Ook kan je eens op papier zetten wat jij onder anarchisme verstaat. Dat verschijnt dan in een brochure, waarvan het eerste alom verspreide nummer heet, "9 redenen om je anarchist te noemen". Nog een laatste puntje zijn onze subgroepen. Je weet of niet, dat buiten de discussies LA CECILIA geen bal organiseert. Daar bestaan handige subgroepen voor. Hierover zal Luc het een eindje verder hebben.

Je hebt dit nu gelezen, hopelijk spreekt het je aan, of althans iets ervan, het krantje, een artikel schrijven, een discussie of aktieve deelname aan een subgroep. Jouw je niet in, je wordt het open armpjes ontvangen. In de Lakeweeverstraat 6.

TOT RIJK.

GROTE PANORDE ONDER DE HEUVEL

DE TOESTAND IS UITSTEKEND.

Dixit La Cecilia

Slechts vier jaren scheiden ons nog van de grote kladderatsch. 1984. De autonomen zullen hen niet slapend verbeuzelen. Want sedert de arrestaties van 300 autonome militanten, op 7 april 1979, zijn zij wakzamer dan ooit voordien. Alhoewel Tony Negri en Bifo nog steeds in de besien zijn, laten zij zich niet verleiden door heroïne of Rode Brigades.

'We hoeven niet het verregelde leger dat het hart van de staat aanvalt, op te bouwen. Het zijn de kleine groepjes in onvorming die in hun eigen gedrag, de vernietiging van de talrijke uitingen van de repressieve staat dienen op te nemen.'

De Partij van de Arbeid zal hen niet aan 't werken krijgen. De autonomen willen hun tijd liever niet verspillen aan de band. En wat ze niet krijgen, dat nemen ze. Dat de grootwarenhuisdetectives zich maar een nieuwe loupe aanschaffen. De autonomen vieren feest...

'Toeëigening en bevrijding van het lichaam, kollektieve onvorming van tussennenselijke verhoudingen; dat zijn de vormen waarop zich tegenwoordig een project tegen de fabrieksarbeid voltrekt, tegen elke orde die gebaseerd is op de prestatie en de uitbuiting.'

De uiterst-linkse groepjes hebben voor de autonomen afgedaan. Het bijeengaren van hun asse, laten ze aan de historici over. Tegenwoordig bevindt de revolutionaire beweging zich elders. Ecolo-
gisten, krakers, psychiatrieëerden, politrockers, anarcho-
femenisten... braken met de religie van de politiek. Zij pro-
klameren het einde van de politiek. Na de natte zeventiger ja-
ren, zal de beweging der tachtigers, toeslaan. Want de tachtiger
jaren betekenen: Bergin, Foucault, Movimento. Overal waar er
kreten van vreude of wedde verslaakt worden, waar een saxofoon
de lucht doorklieft of kinderstemmen een refrain aanheffen, wordt
de nacht ondernijnt.

"Samen-zweren wil zeggen : samen-ademen, en het is dat waarvan men ons beschuldigt. Zij willen ons verhinderen te ademen omdat wij geweigerd hebben te ademen in hun verstikkende werkplaatsen, in hun individuele en familiale verhoudingen, in hun atomiserende huizen. Er is een aanslag die ik toegeef begaan te hebben : de aanslag op de scheiding van leven en droombeeld, op het sexisme in de tussenmenselijke verhoudingen, op de vernauwing van het leven tot een loonprestatie..."

Autonoom, dat zijn de stakingen van arbeiders buiten de vakbonden, de revolte van vrouwen tegen het "machisme" in de linkse organisaties, de beweging van jonge proletariërs die eten willen, alvorens te discussieren, het kraken van leegstaande huizen, het recht op haschiech en marihuana; op creatieve luiheid en genot.

Schijt op je karriere!

Weiger te werken!

Speel! Dans!

Dat is de raad van de autonomen.

Het kommunisme moet je nu veroveren, zelfs al wordt je duizend jaar. De autonomen laten zich niet afschrikken door zedenpredikers en goedbedoelende politici, met Marx in de ene hand en de matrak in de andere. De vrijheid wordt veroverd in de strijd tegen dergelijke lui.

"Lang hebben we rond de totem van onze komplette waanzin gedanst. We hebben rond het vuur van onze mensheid gedanst en gespeeld... We hebben gedanst en gestreden - met door de regen doordrenkte gezichten en door de wind verwarde haren. De tijd van de grote regen is voorbij... Tien, honderd, duizend handen hebben zich - overal - omhoog gestrekt om de krijgsbijl omhoog te heffen! De tijd van de zon en de duizend kleuren is aangebroken... Het is tijd dat het volk der mensen naar de groene dalen en de vlakten terugkeert, om de hele wereld, die haar toebehoort, weer terug te nemen. De blauwhemden (met hun zuivere kostuums) hebben alles kapot gemaakt, wat eens levendig was. Ze hebben de adem van de natuur met staal en cement verstikt. Ze schiepen een woestenij van de dood en noemden haar "Vooruitgang". Maar het volk der mensen heeft zichzelf teruggevonden, haar eigen kracht, haar eigen levensvreugde, en haar eigen wil om te overwinnen en huilt vandaag, harder dan ooit, van vreugde en vertwijfeling, met liefde en haat : oorlog!!!"

DONDERDAG 25 OKTOBER TE 20 U IN AUDITORIUM VESALIUS :

"DE AUTONOME BEWEGING IN ITALIE "

MET SPREKERS VAN HET KOMITEE "BELLA ITALIA" UIT UTRECHT-NEDERLAND

Iedereen die een beetje nadenkt heeft al lang door dat de zaak Graindorge een mijlpaal belooft te worden in de geschiedenis van de Belgische rechtspraak. Inderdaad : teveel staat er op het spel. Over de concrete evenementen willen we het hier niet hebben, daar zorgt de dagbladpers wel voor; eerder is het de bedoeling om te proberen een dieper inzicht te krijgen in de werkelijke achtergronden van heel deze constellatie.

De algemene taktiek van ons lieve gerecht in een zaak als deze is vrij duidelijk :

- a) Men doet verwoede pogingen om elke (extreem)linkse politieke activiteit voor te stellen als een kriminele daad, (zo van "Extreem links dreigt er z'n hand niet voor om om dingen te doen die ressorteren onder het gemeen recht)." In schrill contrast met deze criminalisering staan de politieke criteria die men blijkbaar aanlegt in de wijze van vervolging en in heftenis-nemen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Graindorge vlak na de bevestiging van zijn aanhoudingsmandaat verklaarde : "IK ben een politiek gevangene"
- b) Een andere tendens die zichtbaar is, is dat men er met op alle mogelijke manieren op uit is om de verdediging te verzwakken, uit te hollen. Een sprekend voorbeeld hiervan (met een duidelijk reukje van illegaliteit) is de persconferentie die het parket belegde enkele dagen na Graindorges aanhouding : met veel bravour werden daar verklaringen afgelegd, zonder dat de verdediging zelfs in staat was gesteld om kennis te nemen van het dossier, laat staan om te reageren. Onmiddellijk gevolg hiervan was een ware hetze in de rechtse pers, die spijtig genoeg nog steeds een grote invloed heeft op de mening van Jan met de pet, om maar te zwijgen van de leden van de magistratuur die in deze zaak betrokken zijn.
- c) Nog een belangrijke faktor is de verregaande politisering in onze maatschappij en de groeiende macht van de rijkswacht, de staat-in-de-staat. Zo wordt de laatste tijd de BCB meer en meer betrokken in terreinen die traditioneel aan bv. de gemeentepolitie waren voorbehouden.

concrete toepassingen van het voorgaande zijn er in overvloed: om er (lekker verward) maar enkele te noemen : grote autonomie van de onderzoeksrechter, gewapende huiszoekingen, groeiende arrogantie van de rijkswacht (computertjes), de betwist neutraliteit van de magistratuur, internationalisering van de strijd tegen extreem-links (TRVI) enzovoort.

Typisch bv. in de zaak Graindorge is dat de in-secreet-stelling (3 keer 24 uur) zeer strikt werd toegepast, hetgeen vrij uitzonderlijk is.

Gelukkig is alles (bijlange) nog niet verloren. In België zijn de twee belangrijkste organisaties die ijveren voor een rechtvaardiger rechtspraak enerzijds de Liga voor de rechten van de mens, en anderzijds, meer concreet voor de zaak Graindorge, het Comité Graindorge voor de verdediging van de democratische vrijheden.

Hun doelstellingen en eisen opsummen zou ons te ver leiden (verleiden?), wel zijn beide het er over eens dat iedereen op de hoogte moet gehouden worden, en dat het vertrouwen dat de meeste mensen nog steeds hebben in vrome Justitia dringend moet geschokt worden. Daarom om te sluiten ook een bescheiden oproep : hou jezelf op de hoogte van de verdere evolutie, (t is zo belangrijk, voor onszelf en voor hen die na ons moeten komen. Gegroet,

Bruno

RECHT OP LUIHEID

"Recht op luiheid" is de titel van een boekje, geschreven door Paul Lafargue (schoonzoon van Marx). De titel was bedoeld als tegenhanger van het door de vakbonden en socialistische partijen steeds geëiste "recht op arbeid", dat door de schrijver een "rampzalig dogma" werd genoemd.

Recht op luiheid is het recht op vrije tijd en de besteding daarvan voor economisch nutteloze werkzaamheden.

"Aanschouw de groei der liliën in het veld, zij werken noch spinnen, en toch zeg ik u: Salomon in al zijn pracht was niet schöner gekleed." (Mattheus VI)

"God zelf," zo zegt Lafargue, "gaf het voorbeeld tot luiheid: hij schiep de wereld, na zes dagen arbeid, en nam verder voor eeuwig rust.

Welke zijn voor de arbeiders de zegeningen geweest van de arbeid? Waar is hun vrolijkheid gebleven, waar de vreugde van hun kinderen? De arbeid is een kwelling."

In 1849 zei de Franse conservatief Thiers: "Ik wil de invloed van de geestelijkheid almachtig maken, omdat ik er op reken dat zij de goede filosofie zal verspreiden, die aan de mens leert dat hij op aarde is om te lijden, en niet die andere leer die tot de mens zegt dat hij genieten moet."

"Er is geen waardigheid in de arbeid, en deze moet dus tot het uiterste worden beperkt. De mens is voor iets beters geschapen dan voor het opvegen van vuilnis." (Oscar Wilde)

De aard van de thans pleverde arbeid levert hoofdzakelijk zenuwziekten, herleidt de persoonlijke en creatieve inbreng tot niets, levert afgestompte en met agressie opgekropte wezens. Hoe zou het komen dat iemand, na een dag arbeid, met plezier zijn tuin omspit?

Arbeid is geen recht, het is een plicht.

Arbeid levert aan de bewerkte grondstoffen een "meerwaarde". Meerwaarde die in de zakken verdwijnt van een kleine klasse en waarbij de arbeid afgekocht wordt door middel van een loon. Het kapitalisme put zijn levenssappen uit de arbeid. Het is bijgevolg duidelijk dat als de arbeid ontbreekt de winsten ontbreken en het kapitalisme tot ondergang gedoemd is. Daarom staan de vakbonden een verandering van de maatschappij in de weg, omdat ze in plaats van ongehoorzame luiheid het recht op arbeid propageert en de arbeiders voorhoudt dat door te arbeiden nog voordelen zijn te behalen. Het is duidelijk dat de vakorganisatie, van en door het kapitalisme bestaande, ook niet anders kan dan het kapitalisme opbouwen, terwijl in de loonstrijd de arbeiders voortdurend van de omverwerping van het kapitalisme zijn afhouden. Wij hebben niet alleen te strijden tegen het kapitalisme, maar ook tegen de vijand in ons midden: tegen de vakbonden.

Want kapitalisme en vakorganisatie hebben één vijand: de luiheid.

En waar steeds de plicht en het recht op arbeid wordt verkondigd moeten wij de plicht en het recht op luiheid verkondigen. Daarom: WEES LUI.

(een gulden raad van vzw BNB)

LUK KONGS OVER FASCISME.

Hier volgt een samenvatting van de voordracht die Luk Kongs hield na afloop van de film 'Triumph des Willens' van Leni Riefenstahl, die wij vorige week draaiden in Auditorium Vesalius.

'Hoe is het mogelijk dat een bevolking met een intellect, en organisatievormen, die groter worden genoemd dan de VS, zich vanaf 1933 heeft kunnen overgeven aan een der verlijke fascistische roepslied. Hoe heeft het dat fanatisme kunnen volhouden tot 1945? Belangrijk is het te begrijpen dat op het einde van de dertiger jaren het duitse politiek systeem in crisis verkeerde, en dit zowel, economisch, bestuurlijk als cultureel. In zo'n maatschappelijke fase gaan de mensen anders reageren. Volgende factoren zijn belangrijk te noemen.

1. In het begin van de 20e eeuw wordt de PARTIJ zeer belangrijk in het maatschappelijke spel. Het algemeen stemrecht leidt ertoe dat alle partijen werkelijk dienen te dingen naar de gunst van de massa, met een programma. De methoden met dewelke dit geschiedt worden na verloop van tijd ook aangescherpt, en de Hitleriaanse aanpak is een eerst excès te noemen van dit geval.

2. Rond 1918 dreiven overal sociale revoluties à la Rusland 1917. In België bv. verzocht kardinaal Mercier aan de geallieerden om nog een tijd in België bezettingsmacht te spelen om zo eventuele arbeidersopstanden neer te slaan. Het is duidelijk dat de bourgeoisie een echte schok voelde bij de opstanden die zich overal aankondigden.

3. Krisistijden zorgen steeds voor een nieuwe promotie van morele normen. Dit om de disciplinerende te verstevigen. Bv. de duitse fascistische ideologen bv. Rosenberg hameren opnieuw op de 'geestelijke eigenschappen' zoals bv. reinheid in verband met sexuele onderdrukking. Als gevolg van de economische crisis heeft het fascisme een verbaal politiek programma neer gezet, dat de mensen terug een houvast moest bezorgen. Een autoritaire leidersfiguur, waarmee men zich terug kon identificieren. Bv. in de monokellachjes van Hitler vond de Duitser terug een zelfbevestiging. We zitten in een periode dat de crisis echt 'ervaren' wordt.

4. Fascistisch denken is een magisch denken, niet wetenschappelijk en tegelijk niet irrationeel. Het betekent voor de mens in massa, een verlies aan zelfcontrole.

5. In krisisperiode is er in dit verband ook een wantrouwen tegenover de 'redelijke orde'. Bv. verhalen rond de duivel hebben meer succes in krisisperiodes. Het succes van de exorcist heeft men zo verklaard uit de krisis van de jongste jaren.

6. Krisis betekent voor velen een 'existentiële angst'. Er is een val van het mentaal zelfvertrouwen. Men kijkt uit naar nieuwere of oudere orde. Bv. in het fascisme werd weer teruggegaan naar decoratieve maatschappij van voor de franse revolutie.

8. Er is een toenemende privatisering van de economie. De kritiek van het fascisme op het kapitalisme is dat men sociaal genoeg is. De fabrieksbaas doet niet genoeg zijn best om de maatschappij te dienen. Dit is een holle frase natuurlijk.

9. Reich noemt de behoefte aan een leider, als compensatie voor een verdrongen seksualiteit.

10. Typisch voor fascisme is op zoek gaan naar schuldigen: anti-semitisme: Joden zijn tegelijk kapitalisten en socialisten nu nieuwe zondaars: de gastarbeiders.

+++++

SUBGROEPEN

In een anarchistische organisatie spelen de subgroepen een fundamentele rol. Hoofddoel is dat in deze groepen fundamenteel studiewerk wordt verricht, waarlangs men tot uitgebalanceerde debatten, brochures en acties zou kunnen komen. Het hoofdprincipe is dat iedereen zulk een subgroep uit de grond kan stampen, en vervolgens de hele infrastructuur van La Cecilia ter zijner beschikking krijgt. Wat een stencilmachine inhoudt, inkt, papier, en wie weet enkele militante manschappen....

Op dit moment zijn er volgende voorstellen. Wie op één van die voorstellen wil inspikken, schijft in de Lakenweversstraat 6 een briefje binnen met naam en adres, en hij wordt vervolgens gekontakteerd voor de eerste of volgende verandering.

1. SUBGROEP NON6PSYCHIATRIE

2. SUBGROEP AUTONOME BEWEGING & INTERNATIONALISERING VAN DE REPRESSIE

3. SUBGROEP FASCISME EN DE SPILLENRICHWIJF

4. SUBGROEP DRUGS

5. SUBGROEP LEFVOELIEN : GEZIN, KORELUUD,

De start van deze subgroep wordt gegeven met de vertoning van de film "La Cecilia" op donderdag 8 november in Auditorium Vesalius.

6. SUBGROEP BOEMENWIKTEL

7. SUBGROEP LACECELIAKRANT

8. SUBGROEP ANARCHISTISCHE FILOSOFIE

#####

DONDERDAG 8 NOVEMBER "FILM "LA CECELIA" . . . A.V.

Over een Braziliaanse anarchistische roman van het begin van deze eeuw.

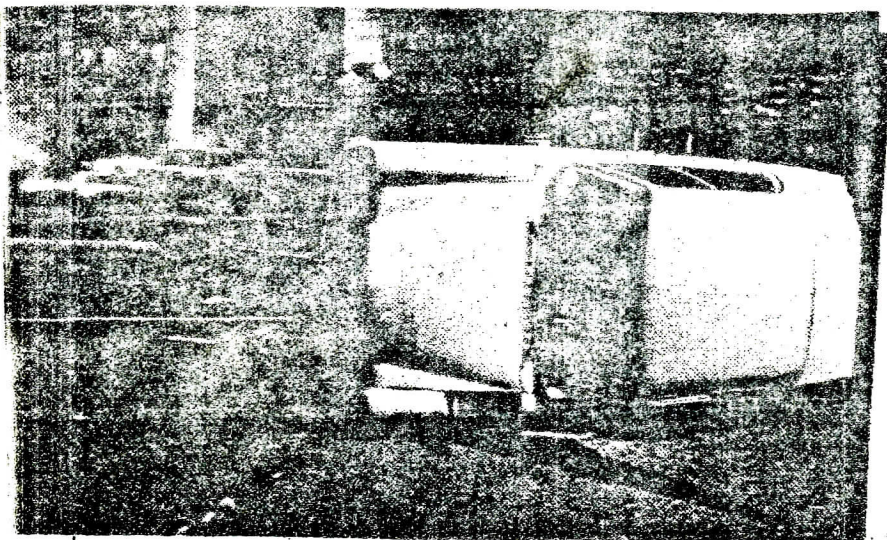
Piperno Uitgeleverd

Afgelopen week heeft de Franse premier Barre zijn handtekening gezet onder het bevel tot uitlevering van de Italiaanse autonoom Francesco Piperno. Dit gebeurde nadat het Hof van Beroep in Parijs het Italiaanse uitleveringsverzoek had ingewilligd. Hij wordt er door de Italiaanse autoriteiten van beschuldigd medeplichtig te zijn aan de ontvoering van en de moord op Aldo Moro.

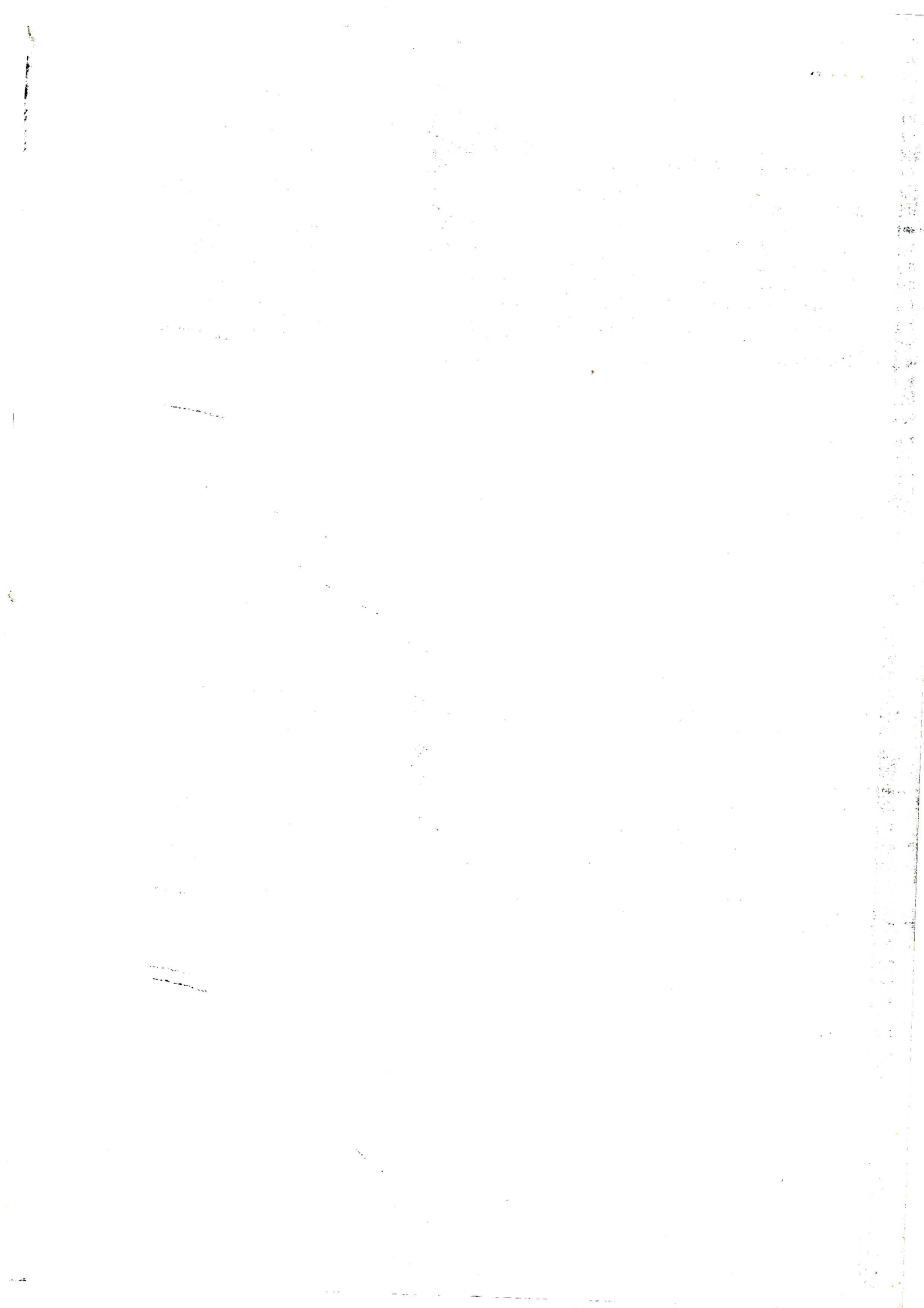
Piperno is professor in de natuurkunde en een gekend voorman van de Italiaanse autonome beweging. Alhoewel hij de methodes van de Rode Brigades afkeurde heeft hij dikwijls verklaard dat men in de eerste plaats de oorzaken van het terrorisme moet wegnemen. Dit werd hem door de Italiaanse autoriteiten kwalijk genomen. Nadat hij merkte dat er plotseling een ware heksenjacht ontstond op alles wat zich autonoom noemde en bekende autonomen zoals Toni Negri (samen met 15 andere intellectuelen) aangehouden werden op verdenking van terroristische akties, vluchte hij naar Frankrijk, waar hij politiek asiel trachtte te krijgen. Hij had namelijk geen zin om 2 à 3 jaar in voor-arrest te zitten om dan in een proces te horen te krijgen dat hij onschuldig was. Het heeft echter niet mogen baten en half augustus werd hij, onder luid protest van verschillende verenigingen die opkomen voor de rechten van de mens, op basis van een internationaal aanhoudingsbevel gearresteerd in Parijs en dus uiteindelijk ook uitgeleverd.

In Italië tracht men op dit ogenblik de autonome beweging met alle mogelijke middelen uit te roeien. De kristen democraten zien er een middel in om hun ontoereikende terroristenbestrijding mee te verdoezelen, terwijl de kommunisten er een manier in zien om hun grootste konkurent aan de linkerkant (AUTONOMIA) te vernietigen. In Italië is iedereen die er een andere mening op na houdt i.v.m. de terroristenbestrijding dan de regering of de kommunisten zelf een terrorist.

Dirk

ellen in Rome na uitlevering Piperno

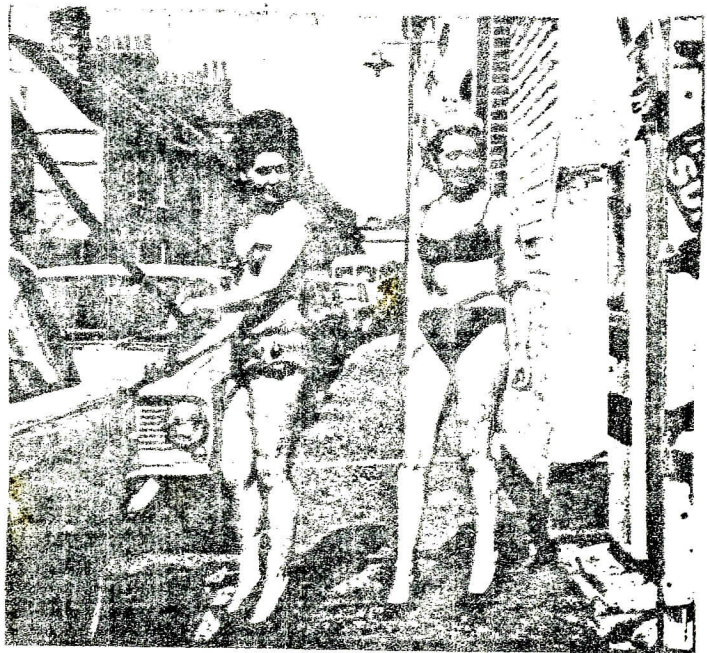

EN DE ANCHISTEN

FUIFDEN

Anarchisten zijn laatkomers. Dit was te merken op de eerste Leuvense anarchistenfuif op woensdag 17 oktober. Maar beter laat dan nooit zegt een afgezaagd spreekwoord. Eigenlijk is het zeer moeilijk om nog een klaar relaas van deze braspertij te geven omdat ik er nu nog een kater aan overhoud. Er werd gezopen dat de stukken er vanaf vlogen en gedanst (allé gesprongen) tot het zweet van het plafond gutste. Dat dit in de eerste plaats aan Torre (disc-jockey) te danken is hoeft geen betoog. Met The Members, The Specials, B-52's, X - Ray - Spex enz. slaagde hij er geen ogenblik in de aanwezigen stil te houden. De afwezigen hadden ongelijk. Laat de decibels en het bier ons nog zulke avonden schenken!!

Dirk.

nigszins anders

en dat het er warm aan toeging
bewijst deze foto.

